

Dk. Waldemar Rozyrkowski

Droga krzyżowa

ze św. Janem Pawłem II

**Patronem
województwa kujawsko-pomorskiego**

Część 1

Toruń 2020

Opracowanie graficzne i skład:
Karol Cyranowicz

Korekta:
Mirosława Buczyńska

© dk. Waldemar Rozynekowski
Toruń 2020

Okładka:
Portret papieża św. Jana Pawła II, Patrona województwa
kujawsko-pomorskiego (Sala Sesyjna Urzędu
Marszałkowskiego w Toruniu)

ISBN 978-83-66209-28-2

Druk:
Machina Druku
www.machinadruku.pl

WSTĘP

Od 2017 roku św. Jan Paweł II jest Patronem województwa kujawsko-pomorskiego. Ten wyjątkowy patronat zaprasza nas do odkrywania dziedzictwa papieskiego. Posiada ono różne wymiary, jednak wyjątkowym będą zawsze słowa papieża skierowane do nas podczas pielgrzymek.

7 czerwca 1999 roku papież Jan Paweł II przybył z pielgrzymką do Torunia. Ojciec Święty odwiedził katedrę, spotkał się ze światem nauki, wyniósł do godności błogosławionego wikariusza z parafii mariackiej w Toruniu księdza Stefana Wincentego Frelichowskiego, z wieloma pielgrzymami spotkał się na toruńskich ulicach, a przede wszystkim podczas nabożeństwa na lotnisku.

Święty Janie Pawle II, podczas swoich pielgrzymek, także tej do Torunia, umacniałeś nas swoim słowem, pomagałeś zrozumieć otaczający nas świat, wlewałeś do naszego życia nadzieję, wskazywałeś na wartości,

a przede wszystkim przypominając, jaki jest sens naszego życia. Dzisiaj przejdź z nami drogę krzyżową i przemawiaj, dotykaj, umacniaj, jeżeli trzeba to upominaj, a przede wszystkim oręduj za nami u Boga. Święty nasz Patronie, chcemy odwołać się do twoich słów, które wypowiedziałeś podczas nabożeństwa czerwcowego.

Święty Janie Pawle II, pomóż nam otworzyć się na dar drogi krzyżowej oraz męki, śmierci i zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa. Pomóż nam przyjąć tajemnicę wiary, że Jezus z miłości do nas cierpiał, umarł i zmartwychwstał, abyśmy zostali uwolnieni z niewoli grzechu i śmierci oraz mogli osiągnąć życie wieczne.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA I

JEZUS NA ŚMIERĆ SKAZANY

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II na początku swoich rozważań tak powiedział:

Pozdrawiam bliski mojemu sercu Toruń i piękne Pomorze nadwiślańskie. Znany jest Toruń z podejmowanych w ciągu historii wysiłków na rzecz pokoju. To właśnie tu doszło do dwukrotnego zawarcia traktatów pokojowych, które otrzymały w historii miano Pokoju Toruńskiego. W tym mieście również miało miejsce spotkanie przedstawicieli katolików, luteranów i kalwinistów z całej Europy, które otrzymało nazwę Colloquium Charitativum, czyli „Rozmowa Braterska”. Szczególnej wymowy nabierają tu słowa Psalmisty: „ze względu na moich braci i przyjaciół będę mówił: «Pokój w tobie!» Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę się modlił o dobro dla ciebie”.

Rozważanie:

Święty Jan Paweł II nazwał Toruń miastem pokoju. A jak jest dzisiaj? Czy Toruń jest miastem pokoju? Czy miejscowości, w których mieszkamy, można nazwać miejscami pokoju? Czy przyjeżdżający do nich doświadczają pokoju i zabierają go ze sobą?

*Któryś za nas cierpił rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA II

JEZUS BIERZE KRZYŻ NA SWOJE RAMIONA

*Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

**Papież Jan Paweł II przypomniał nam, czym żyje
Kościół:**

*Kościół nieustannie żyje Ewangelią pokoju. Głosi ją
wszystkim ludom i narodom. Niestrudzenie ukazuje drogi
pokoju i pojednania. Wprowadza pokój, burząc mury
uprzedzeń i wrogości między ludźmi. Czyni to przede
wszystkim przez Sakrament Pokuty i Pojednania, niosąc
łaskę Bożego miłosierdzia i przebaczenia, dociera do sa-
mych korzeni ludzkich niepokoju, leczy zranione grze-
chem sumienia tak, że człowiek doznaje wewnętrznego
ukojenia i staje się nosicielem pokoju.*

Rozważanie:

Słuchając papieskich słów, rodzą się pytania: Czy wierni naszych parafii chcą żyć Ewangelią pokoju? Czy członkowie naszych wspólnot chcą żyć Ewangelią pokoju? Czy nasze rodziny chcą żyć Ewangelią pokoju? Czy ty i ja chcemy żyć Ewangelią pokoju?

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA III

JEZUS PIERWSZY RAZ UPADA POD KRZYŻEM

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II tak powiedział o Eucharystii:

Eucharystia jest szczytem naszego pokoju. W niej dokonuje się ofiara pojednania z Bogiem i braćmi, rozbrzmiewa słowo Boże zwiastujące pokój, płynie nieustanna modlitwa: „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem”. W Eucharystii otrzymujemy dar samego Jezusa, który ofiaruje siebie i staje się naszym pokojem. Doświadczamy wówczas ze szczególną wyrazistością, że tego pokoju świat dać nie może, bo go nie zna (por. J 14, 27).

Rozważanie:

Boże, dziękujemy za każdą Eucharystię. Od pierwszych dni naszego życia możemy słuchać słów: *Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.* Oby tych słów nie zabrakło w naszym pokoleniu, oby ich nie zabrakło w kolejnych pokoleniach. Dziękujemy za każdego kapłana, który sprawował w naszych świątyniach i kaplicach Eucharystię. Jednocześnie przepraszamy za każdą straconą przez nas Eucharystię.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA IV

JEZUS SPOTYKA SWOJĄ MATKĘ

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II następującymi słowami opisał ludzi szczęśliwych:

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi” (Mt 5, 9). Tak mówi do nas Chrystus w Kazaniu na Górze. Z głębi swego miłującego Serca wypowiada pragnienie naszego szczęścia. Chrystus wie, że największym szczęściem [człowieka] jest takie zjednoczenie z Bogiem, które czyni człowieka synem Bożym. Pośród różnych dróg prowadzących do pełni szczęścia wskazuje i tę, która prowadzi poprzez czynienie pokoju i dzielenie się nim z innymi. Ludzie pokoju godni są imienia synów Bożych. Jezus takich ludzi nazywa szczęśliwymi.

Rozważanie:

Spójrz na swoje wybory, decyzje, relacje ze współmałżonkiem, na sposób wychowania dzieci, sprawowanie władzy, stosunek do pieniądza i dóbr materialnych, a bardzo szybko zobaczysz, czy twoje szczęście zakorzenione jest w Bogu. Matko Boża Nieustającej Pomocy, pomóż nam szukać szczęścia przy Twoim Synu.

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
I Ty, któraś współcierpiąca,
Matko Bolesna, przyczyni się za nami.*

STACJA V

SZYMON Z CYRENY POMAGA JEZUSOWI NIEŚĆ KRZYŻ

*Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

**Papież Jan Paweł II tak opisał osobę bł. ks. Stefana
Wincentego Frelichowskiego:**

*„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój”. Godność
tego imienia [błogosławiony] słusznie przysługuje wynie-
sionemu dziś do chwały ołtarzy księdzu Stefanowi Wincen-
temu Frelichowskiemu. Całe jego życie jest bowiem jakby
zwierciadłem, w którym odbija się blask owej Chrystuso-
wej filozofii, wedle której prawdziwe szczęście osiąga ten,
kto w zjednoczeniu z Bogiem staje się człowiekiem pokoju,
czyni pokój i niesie pokój innym.*

Rozważanie:

Boże, dziękujemy za świętych, których postawiłeś na naszej drodze życia. Dziękujemy za tych, których wyniósł na ołtarze św. Jan Paweł II. W 1997 roku była to błogosławiona matka Maria Karłowska. Dzisiaj dziękujemy szczególnie za życie i duchowe dziedzictwo błogosławionego księdza Stefana Wincentego Frelichowskiego. Wielu, dzięki niemu, lepiej poznało Ciebie, odkryło Twoje miłosierdzie, dało się porwać gorliwości w trosce o swoje zbawienie i zbawienie innych. Niektórzy z tych, którzy go spotkali mówili, że był on dla nich wyrzutem sumienia. Dlaczego? Dlatego, że nie myślał tylko o sobie, nie odmierzał egoistycznie czasu i nie tracił go na zliczanie tego, co posiada. On stawiał na relacje: relacje z Bogiem i z innymi osobami. *Błogosławiony księżu Stefanie - wstawiaj się za nami!*

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA VI

WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II tak powiedział o odnowie wewnętrznej człowieka:

Drodzy Bracia i Siostry, bez wewnętrznej odnowy i bez pokonania zła i grzechu w sercu, a zwłaszcza bez miłości człowiek nie zdobędzie wewnętrznego pokoju. Pokój może przetrwać tylko wówczas, gdy jest zakorzeniony w wyższych wartościach, oparty na normach moralnych i otwarty na Boga. Nie może się natomiast ostać, jeśli został wzniesiony na grząskim gruncie religijnej obojętności i płytkiego pragmatyzmu. Rodzi się on w sercu ludzkim i w życiu społeczeństwa z ładu moralnego, porządku etycznego, zachowania Bożych przykazań.

Rozważanie:

Nie przyjmujemy krzyża bez wewnętrznej odnowy. To dzięki niej będziemy mogli wejść na inny poziom i zobaczyć, że wiele spraw w naszym życiu i w otaczającym nas świecie wygląda inaczej niż nam się wydaje. Przypatrz się dobrze: świat się dynamicznie rozwija i świętuje kolejne odkrycia, a jednocześnie pogrąża się w ogromnym kryzysie; więcej widzimy i wiemy, a jednocześnie coraz trudniej dostrzec nam sens naszego życia; nigdy tyle nie mieliśmy, a ciągle nam mało, okazuje się bowiem, że bogactwo nie syci; wydłużamy życie, a jednocześnie odbieramy je sobie i uśmiercamy innych; dajemy tak wiele dzieciom, a one często są nieszczęśliwe. Boże, pomóż nam właściwie spojrzeć na nasze życie.

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA VII

JEZUS DRUGI RAZ UPADA POD KRZYŻEM

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II do kapłanów powiedział tak:

Drodzy Bracia i Siostry. Dzielmy się tym Bożym pokojem z innymi, tak jak to czynił błogosławiony kapłan i męczennik Wincenty Frelichowski. W ten sposób staniemy się zaczynem pokoju w świecie, w społeczeństwie, w środowisku, w którym żyjemy i pracujemy. Zwracam się z tym apelem do wszystkich bez wyjątku, a zwłaszcza do was, drodzy kapłani. Bądźcie świadkami miłosiernej miłości Boga. Głoście z radością Ewangelię Chrystusa, rozdając Boże przebaczenie w Sakramencie Pojednania. Przez swoją postugę starajcie się przybliżyć każdego do Chrystusa — Dawcy pokoju.

Rozważanie:

Boże, dziękujemy za każdą spowiedź w naszym życiu. Dziękujemy za wszystkich kapłanów, którzy pełnili, pełnią i będą pełnić posługę pojednania. Prosimy, aby w naszych świątyniach nie zabrakło konfesał, a przede wszystkim, aby w naszych wspólnotach nie zabrakło posługujących kapłanów oraz czasu na spowiedź. Boże, przepraszamy za zaniedbanie sakramentu pojednania.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA VIII

JEZUS POCIESZA PŁACZĄCE NIEWIASTY

*Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

Papież Jan Paweł II odniósł się także do rodziców:

Kieruję te słowa również do was, drodzy rodzice, którzy jesteście pierwszymi wychowawcami waszych dzieci. Bądźcie dla nich obrazem Bożej miłości i przebaczenia, starając się ze wszystkich sił budować rodzinę zjednoczoną i solidarną. Rodzino, to właśnie tobie powierzono misję o pierwszorzędnym znaczeniu: masz uczestniczyć w budowaniu pokoju, dobra, które jest niezbędne dla rozwoju i poszanowania życia ludzkiego.

Rozważanie:

Prosimy cię, Ojczyce Święty, o pomoc, aby nasze rodziny wychowywały dzieci nie tylko do korzystania

ze świata, ale przede wszystkim do poszukiwania woli Bożej. Aby były miejscami, w których nie tylko uczy się je sprawiedliwości, ale także przebaczenia i pojednania. Boże, przepraszamy jako rodzice, że tyle razy składaliśmy nasz obowiązek wychowywania dzieci w ręce innych osób, czy instytucji, a sami staliśmy z boku.

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA IX

JEZUS TRZECI RAZ UPADA POD KRZYŻEM

*Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

**Papież Jan Paweł II wypowiedział do wychowawców
następujące słowa:**

*Proszę was, wychowawcy, którzy jesteście powołani,
aby wpajać młodemu pokoleniu autentyczne wartości
życia. Uczcie dzieci i młodzież tolerancji, zrozumienia
i szacunku dla każdego człowieka. Wychowujcie młode po-
kolenie w klimacie prawdziwego pokoju. To jest ich pra-
wem. To jest waszym obowiązkiem.*

Rozważanie:

Dzisiaj słowa papieża skierowane do wychowaw-
ców brzmią wyjątkowo aktualnie. Czy wpajają oni
młodemu pokoleniu autentyczne wartości życia? Czy

wychowują młode pokolenie w klimacie prawdziwego pokoju? Boże, oddajemy Tobie wszystkich wychowawców, ich codzienny trud, a szczególnie ich codzienne drogi krzyżowe. Daj im zrozumieć ich osobiste historie oraz uczynić otwartymi i wrażliwymi na historie życia ich wychowanków.

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA X

JEZUS Z SZAT OBNAŻONY

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II bezpośrednio do młodych powiedział tak:

Wy, młodzi, którzy nosicie w sercach wielkie aspiracje, uczcie się żyć w zgodzie i wzajemnym poszanowaniu, solidarnie pomagając jedni drugim. Podtrzymujcie w waszych sercach dążenie do dobra i pragnienie pokoju.

Rozważanie:

Boże, otwórz nasze serca i oczy na młodych, na ich wrażliwość, na ich aspiracje i decyzje. Obyśmy, nie byli dla nich przeszkodą, ale pomocą. Ty wiesz najlepiej, co jest w sercach ludzi młodych, Ty wiesz, z czym się zmagają, na co są narażeni oraz jak wielu uwikłało się w toksyczne relacje. Coraz więcej młodych choruje

na depresję, nie widzi sensu życia, a nawet odbiera sobie życie. Wszystkie takie historie młodych osób obnażają obojętność i egoizm dorosłych. Panie, miej miłosierdzie nad nami!

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XI

JEZUS DO KRZYŻA PRZYBITY

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II, nawiązując do skutków wojen w XX wieku, powiedział tak:

Ileż niewinnej krwi zostało przelanej w dwudziestym wieku w Europie i na całym świecie, ponieważ różne systemy polityczne i społeczne odeszły od Chrystusowych zasad gwarantujących sprawiedliwy pokój. Ile krwi niewinnej przelewa się na naszych oczach. [...] Mówię te słowa na tej ziemi, która doświadczyła w swojej historii tragicznych skutków braku pokoju, stając się ofiarą okrutnych i niszczycielskich wojen. Pamięć drugiej wojny światowej jest wciąż żywa, rany tego kataklizmu dziejowego długo nie będą całkowicie zabliźnione. Niech wołanie o pokój z tego miejsca dotrze do wszystkich na całym świecie.

Rozważanie:

Żyjemy jeszcze z ranami zadanymi podczas II wojny światowej. Minęło tyle lat od jej wybuchu, a my cały czas doświadczamy jej skutków. Nie znamy chociażby wielu miejsc mordów oraz miejsc, gdzie znajdują się groby naszych najbliższych. Tam, gdzie nie ma pokoju, tam, gdzie się go niszczy, siła rażenia oraz destrukcja są olbrzymie. A ciągle dochodzą nowe wydarzenia pozbawione pokoju. Jak się w nich odnaleźć? Człowiek wierzący zawsze może spojrzeć na krzyż i tam szukać pomocy.

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XII

JEZUS NA KRZYŻU UMIERA

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II wskazał na źródło pokoju:

Społeczeństwa i narody potrzebują ludzi pokoju, prawdziwych siewców zgody i wzajemnego poszanowania. Ludzi, którzy wypełnią swoje serca pokojem Chrystusowym i poniosą go [innym, poniosą go] do domów, urzędów i instytucji, miejsc pracy, na cały świat. Historia i współczesność pokazują, że świat nie może dać pokoju. Świat jest bezradny. Dlatego trzeba mu wskazywać Jezusa Chrystusa, który przez śmierć na krzyżu zostawił ludziom swój pokój, zapewniając nam swą obecność przez wszystkie wieki.

Rozważanie:

Masz w swoim życiu doświadczenie, że osoby, które cię otaczają, nie zawsze mogą ci pomóc, są jakby bezradne. Doświadczyłeś również, że ty sam w różnych wydarzeniach swojego życia jesteś bezradny i nie możesz zarówno sobie, jak i innym pomóc. Sytuacje te choć nie są łatwe, mogą jednak być dla ciebie skarbem. Mogą ci pomóc skierować wzrok na krzyż Jezusa Chrystusa, w Nim zawsze znajdziesz pomoc.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XIII

JEZUS ZDJĘTY Z KRZYŻA

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II, odwołując się do osoby nowego błogosławionego księdza Stefana Wincentego Frelichowskiego, powiedział tak:

Przyjmujemy z wielką wdzięcznością świadectwo życia błogosławionego Wincentego Frelichowskiego, współczesnego bohatera, kapłana i człowieka pokoju, jako wezwanie dla naszego pokolenia. Pragnę zawierzyć dar tej beatyfikacji w sposób szczególny Kościołowi toruńskiemu, aby strzegł i rozszerzał pamięć wielkich dzieł Boga, jakie dokonały się w krótkim życiu tego kapłana.

Rozważanie:

Minęło wiele lat od śmierci błogosławionego księdza Stefana Wincentego Frelichowskiego, a my cały

czas odkrywamy jego postać. W ten sposób nie tylko wypełniamy prośbę Ojca Świętego, lecz także, dzięki świadectwu życia tego kapłana, szukamy zrozumienia naszej osobistej drogi wiary. *Błogosławiony księżę Stefanie – wstawiaj się za nami!*

*Któryś za nas cierpił rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XIV

JEZUS ZŁOŻONY W GROBIE

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie, Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Papież Jan Paweł II na zakończenie nabożeństwa czerwcowego powiedział:

Pragnę powtórzyć słowa, jakie wypowiedziałem w Orędziu wielkanocnym Urbi et Orbi w tym roku: „Pokój jest możliwy, pokój jest konieczny, pokój jest pierwszą powinnością wszystkich! Oby świt trzeciego tysiąclecia stał się początkiem nowej ery, w której szacunek dla każdego człowieka i braterska solidarność między narodami przewyciężą z Bożą pomocą kulturę nienawiści, przemocy i śmierci”.

Rozważanie:

Pokój jest możliwy, pokój jest konieczny, pokój jest pierwszą powinnością wszystkich! – są to jedne z ostat-

nich słów Ojca Świętego, które wypowiedział w Toruniu. Stają więc one przed nami na końcu tej drogi krzyżowej jako swoisty testament. Jak go realizować w naszych małżeństwach, rodzinach, wspólnotach i parafiach? Czego potrzebujemy? Ojciec Święty odpowiada: *potrzebujemy Bożej pomocy*. Nie szukajmy więc powierzchownych rozwiązań. Odwołajmy się do fundamentu naszego chrześcijańskiego życia - do Boga.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

ZAKOŃCZENIE

Święty Janie Pawle II, dziękujemy za całą historię twojego życia. Dziękujemy za twój patronat nad województwem. Dziękujemy za twoje słowa o pokoju wypowiedziane podczas pielgrzymki w Toruniu. Spotkania z tobą wzmacniają nas w przewyciężaniu pokusy dociekania naszej osobistej wizji rozumienia pokoju. Pomagaj nam patrzeć na nasze życie oraz na życie innych osób, oczami Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego. *Święty Janie Pawle II, nasz Patronie – módl się za nami.*

*Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

